

Människor knyter vänskapsband på Inlandsbanan

företaget som driver Inlandsbanan är Grand Nordic Travel

På resan från Kristinehamn till Mora åkte vi först tåg sedan buss. I Vansbro åt vi stekt salt sill. Där steg vår underbara guide Karin Kihlström

<http://www.lokaltidningen.net/nyheter/nyhet.php/10501>

I 19 år har jag som förtroendevald tjänat Folkrorelserådet Hela Sverige ska leva. När jag slutade i våras fick jag som gåva två presentkort för resa på Inlandsbanan med start och mål i Kristinehamn. Det företag som driver Inlandsbanan är Grand Nordic Travel och har sitt säte i Östersund.

På resan från Kristinehamn till Mora åkte vi först tåg sedan buss. I Vansbro åt vi stekt salt sill. Där steg vår underbara guide Karin Kihlström av men innan hon lämnade oss hade hon spelat både Ack Värmeland du sköna som hyllning till Värmland och Gärdebylåten för att uppmärksamma Dalarna. Karin skapade en skön stämning hos oss resenärer som gjorde att vi började prata med varandra. Framför oss i bussen satt Katarina Davidsson från Gnosjö. Hon kom till Sverige 1990 från Polen. Hon ska inte flytta tillbaka till Polen trots att Polen nu är ett bra land att bo och leva i. Katarina trivs i Sverige men besöker ofta sitt första hemland.

– Du är rik, du har två hemländer, säger jag

– Jag känner så också, svarar hon.

Hon berättar att affärerna i Polen var tomma före murens fall. Nu är de överfyllda med varor.

– Jag är kosmopolit. Jag vill ha ett Europa med stater som i USA. Vi ska utvecklas efter varje lands förutsättningar men vi ska ha en ledstjärna: Ett enat Europa.

Vi skils i Mora med varma kramar. Katarina ska till Älvdalen. Vi till Gällivare. Vänskapsband knöts mellan oss. Kanske ses vi igen.

Vi upplever Mora och sover över där. Åker nästa dag till Östersund. Vi får veta mycket på den resan; om Brånan, som har 108 invånare men de är aldrig hemma samtidigt. Alla pendlar dagligen. Vi äter lunch i Åsarna men vi ser inte Wassberg och Mogren. Vi går av mitt i skogen och ser ett björnide men björnen är inte hemma, som tur är.

Vi träffar Jan-Olof från Skövde. Han säger:

– Här växer det som är naturligt nämligen björkar. Men tall och gran är lönsammare. Därför vill skogsägare hellre ha tall och gran.

Vi tittar ut genom tågfönstret och ser småskog, storskog, skogsmyrar, brunnen skog, skövlad skog, skog med föryngringsytor, kalhyggen och ännu mera skog. Men det blir aldrig tråkigt, Skogarna avlöses av sjöar och älvar och blommor i massor. Naturens blomland är mycket vackrare än trädgårdar och parker utanför slott och palats.

Jan-Olof berättar att vårt tåg är från Kalmar Verkstad och att motorerna, både bak och fram, är Volvos bussmotorer.

Från Kalmar är också två nyvunna vänner Britta och Tommy Sörman. De är glada, skattar och livar upp samvaron.

Vid Tandsbyn ser vi Locknesjön. Den har grönt vatten. Jo, vattnet är grönt. Forskare från hela världen är intresserade av att få veta varför. Kanske beror det gröna på att det för 460 miljoner år sedan slog ner en asteroid i trakten. Asteroiden innehöll mycket is som smälte till vatten.

Det gröna vattnet kom till oss från rymden. Det är min tro men jag är inte vattenforskare.

Vi sover över i Östersund och ”gör stan”. Vi åker dagen därpå vidare mot Vilhelmina och

passerar på en bro över Indalsälven som förser oss svenskar med 10 % av eldistributionen. På 23 platser är älven utbyggd. Indalsälven ger oss ljus. I Häggenås avrättade 1858 en dräng som mördade en gårdfarihandlare för att få pengar till en Amerikaresa. Varje midsommar läggs en krans på mördarens grav. Ingen vet vem som lägger dit den. Drängen var den sista som avrättades i trakten. Hinkås är den plats i Sverige som har mest medlemmar i idrottsförening per invånare. Här skrivs alla nyfödda in i idrottsföreningen kollektivt.

Vi tar in på ett hotell i Vilhelmina som har en underbar utsikt över Volgsjön. Vi går ”stadsvandring” med Josefin Nilsson från Vilhelmina. Hon fångar hela gruppen med sitt berättande om skulpturerna Flickan Maj och Avund. Hon berättar om präster, länsmän, kyrkor och hus. Namnet Vilhelmina har byn fått av Gustav den fjärdes drottning. Grannbyn Dorotea har också fått namn av samma drottning. Drottningar har många namn. Vilhelmina utvecklades efter 1918 när Inlandsbanan nådde byn. Genom järnvägars tillkomst har många orter utvecklats i vårt avlånga land. I Museet i Vilhelmina finns en skida från 300-talet e Kr. Vår gångtur i samhället avslutas med kyrkkaffe. Josefin var en upplevelse att få lyssna till. Hon har livets ljus i sin gestalt.

I Vilhelmina träffar vi Bo Lennart och Arine från Alunda i Uppland. Nu är vängruppen Bo Lennart och Arine, Britta och Tommy Sörman från Kalmar, Jan-Olof från Skövde, Anne-Marie och jag. Vi visste inte om varandra före färden på Inlandsbanan. Nu vet vi att vi finns och vilka vi är.

På kvällen sitter vi och ser ut över Volgsjön. Vi njuter och upplever att vi har ”ljusan dag” klockan tolv på natten men det är inte midnattssolen som gör Vilhelmina ljus. Midnattssolen har vi tänkt få uppleva i Gällivare. Dit har vi ännu långt. Färden till midnattssolen tar vi i nästa krönika.

Knut Karlsson
Kåsör och krönikör.